

Polisförbundet

Förbundsregion STOCKHOLM

2017-09-11

Protokollsanteckning

MBL-förhandling, ändrad organisatoriska indelning av polisområde City, polisområde Nord och polisområde Syd vad avser jourverksamheten vid polisregion Stockholm.

Bakgrund

Innan närpolisreformen genomfördes var verksamheten tämligen renodlad i den bemärkelsen att polisen i stort organiserades i en ordningsenhet och en kriminalenhet. Dessutom fanns viss brottsförebyggande kvarterpolisverksamhet.

När närpolisreformen genomfördes 1994 myntades begreppet generalistpolis. Tanken var att poliser skulle få en större kompetensbredd och fullgöra flera olika arbetsuppgifter. I efterhand kan vi konstatera att omorganisationen och den så kallade generalistpolisen inte blev den succé som många hoppades på. Komplexiteten på de olika polisiära arbetsuppgifterna är för stora för att som i ett bemanningsföretag kastas in där en vakans uppstår. **Det är lika kreativt som att införa generalistläraren som ska kunna undervisa i samtliga ämnen. Problemet är att kvalitén på arbetet blir sämre i alla delar.**

Innan 2015 hade vi en polisorganisation som byggde på utredningsverksamhet, ingripandeverksamhet, närpolisområden, poliskontor, kommissioner och läns gemensamma enheter. Vi kan nog alla vara överens om att vi hade för få poliser i yttre tjänst och då främst inom ingripande-verksamheten, men även inom jourverksamheten. I den föreslagna organisationen ska dessa två verksamheter utföra flera långtgående utredningsåtgärder och kravet på dokumentation har inte minskat vilket i sig kommer att kräva fler poliser i yttre tjänst och inom jourverksamheten.

Trots att Polisförbundet nationellt stod bakom majbeslutet ser vi stora problem med beslutet ur ett Stockholmsperspektiv. Att polisens kärnverksamhet ska utföras nära medborgarna låter såklart positivt men i realiteten har detta inneburit att tidigare närpolisstationer har stängts och avståndet till medborgarna tyvärr har ökat.

Med dagens polisbemanning har detta varit en nödvändighet och det har inneburit att arbetsgivaren valt att istället kraftsamla resurserna på färre lokalpolisområden där vissa av dessa områden fortfarande saknar lokalpolisstation. Vi finner det föga troligt att medborgaren verkligen upplevt det som att poliserna kommit dem närmare.

Att decentralisera utredningar av mängdbrott till lokalpolisområdena gjorde vi också i samband med närpolisreformen med följd att balanserna växte då utredarna fick täcka

arbetspass på ingripandeverksamheten. Vi kan nu konstatera att balanshögarna även börjat växa i vår nya organisation.

OENIGHET

Genomförandekommitténs ståndpunkt om enhetlighet och att det bara ska finnas sex organisatoriska nivåer i regionerna har utgångspunkten från att verksamhetsbehovet ser likadant ut. Vi delar inte denna syn eftersom vi ser att verksamhetsbehovet skiljer sig åt väsentligt i landet och även inom Polisregion Stockholm. Vi har nu sett resultatet av vad omorganisationen inneburit för ingripande verksamheten där man till stor del saknar operativ ledningsförmåga på grund av att inte gruppcheferna hinner med sina arbetsuppgifter. Detta genomsyra hela organisationen och även det nya förslaget till jourverksamhet där **sektionschefen** inte har någon biträdande och inte heller något stöd av en kansligruppchef, vilket även framkommit vid riskbedömningen.

Vi ser också stora problem med tre stora krimjourer/arrestenheter. Vi kan krasst konstatera att stordrift ofta leder till vantrivsel, vilket RLC är ett bevis på. Vi kan självklart se en kortsiktig ekonomisk vinst av sammanslagningen men verksamhetstappet är betydligt större. Avståndet till arresten vid ett gripande eller omhändertagande kommer att bli betydligt längre, vilket i sin tur kan leda till ökade risker i de fall den gripne eller omhändertagne är utåtagerande. Tidsåtgången vid transporter kommer att öka väsentligt, vilket i sin tur leder till att det blir svårare att hinna med vårt uppdrag och framför allt händelse av högre prioritet, där vi redan idag ser att vi har svårt att hinna med.

Vi har svårt att se vinsten med att man ta bort möjligheten för stationsbefälet att verka som förundersökningsledare. Här borde man haft samma förutsättningar som för vakthavande befälen. Renodlad roll men möjligheten att i vissa fall kunna hjälpa till och verka som förundersökningsledare i anslutning till receptioner, men även vid vissa fall i arrestmiljö. Bemanning på åtta stationsbefäl på respektive område kommer på sikt och längd leda till problem ur rekryteringshänseende, då det kommer bli mycket tuffa arbetstidsförhållande. Att verka som stationsbefäl torde kräva en längre erfarenhet inom polisen. Detta medför att medelåldern på stationsbefälen kommer att vara relativt hög, vilket i sin tur kan leda till hälsoproblem om de är för få som delar den tunga skiftestjänstgöringen.

Något vi också har reflekterat över är gränsdragningsproblematiken mellan de olika rollerna för jourförundersökningsledarna och vem som egentligen har ansvaret. Vi finner det väldigt rörigt om vem som ska leda arbetet vid större händelser. Under dag-kvällstid ska någon av gruppcheferna ha det övergripande ansvaret i jourmiljö och nattetid någon av jourförundersökningsledarna. Vem fattar beslut om vem av jourförundersökningsledarna som har det övergripande ansvaret vid saknad av gruppchef? Ska detta uppdrag ligga på alla, eller särskilt prickade medarbetare? Vem har ansvaret över arrestliggare och att de stipulerade tiderna inom ramen för frihetsberövade följs? I dagsläget verkar inte heller tekniken finnas som stöd för en överskådlig arrestliggare där flera aktörer ska kunna arbeta samtidigt. Återigen ett problem som uppstår vid stordrift och dessutom som blir väldigt påtagligt i en storstadsregion som Stockholm.

Det vi däremot ser som en vinst i det nya förslaget inom ramen för jourverksamheten är den ”framtinga” arbetsmetodiken. Att tidigt brottssamordna, ärendesamordna och förundersöknings begränsa leder till att vi kommer att få fler lagförda och att vi kommer att

arbeta med rätt ärende. Detta kräver dock att vi kan rekrytera polispersonal till våra jourer som är organiserade på områdesnivå. Detta strider i sin tur mot genomförande

direktivet om 50% vid lokalpolisområdena. Återigen för detta oss tillbaka till den detaljstyrda organisationen och genomförandedirektiven där tanken verkar vara att alla pusselbitar passar in överallt.

I rådande stund är inte heller lokalfrågan löst. Det är fortfarande inte klart hur City och Syd ska ha sina arrester och om det verkligen är möjligt med en samlokalisering inom respektive område. Samtidigt är vi tveksamma till om Tegens arrestlokaler kommer att räcka till. Vi har också en skeptisk hållning till hur kriminalvården har skött sitt åtagande rörande arresterna för krimjouren Norrmalm. En nedläggning av Södermalm skulle kunna leda till att situationen ytterligare försämras. Detsamma gäller även område Syd och Nord vid eventuella ytterligare nedläggningar inom dessa områden.

Slutligen anser vi att processen och utlysningen inte skett på det sätt som är förenligt med MBL. Detta har muntligen framförts till arbetsgivaren. Vi inte har för avsikt att driva frågan vidare med hänsyn till våra medlemmar som sökt funktionerna och under lång tid svävat i ovisshet om hur deras framtid ser ut. För övrigt anser vi att arbetsmetodiken är bra och tanken god, men den kunde genomförts i nuvarande organisation. SUL-konceptet som har varit en framgång borde ha utvecklats betydligt, samordningsfunktionerna trimmats inom ramen för nuvarande organisation. Varför laga saker som är hela och varför slå sönder det som fungerar? Det är exakt med samma inställning som vi hade till LS3 rapporten som vi lämnar förhandlingen i **oenighet**.

Andreas Strand
1: e vice ordförande

Kjell Ahlin
2:e vice ordförande

Förbundsregionsstyrelsen i Stockholms län